DZIENNIK
POCZTY I TELEKOMUNIKACJI

WARSZAWA, 20 lutego 1954 r. **Nr 5** **Poz. 36–46**

TREŚĆ:

I

ZARZĄDZENIA MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW:

36.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 3 lutego 1954 r. w sprawie częściowej zmiany zagranicznej taryfy telegraficznej i telefonicznej.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. W zagranicznej taryfie telegraficznej stanowiącej załącznik Nr 1 do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 lutego 1953 r. w sprawie zagranicznej taryfy telegraficznej i telefonicznej (Dz. P. i T. Nr 6, poz. 44) wprowadza się następujące zmiany:

Część II.

Dział Europa.

1. Poz. Albania, w kol. 1 wskazówkę „=PLGVT=" zastępuje się wskazówką „=ETATPOL=", wskazówkę „=ALBGVT=" zastępuje się wskazówką „=ETATALB=".

2. Poz. Bułgaria, w kol. 1 wskazówkę „=PL GVT=" zastępuje się wskazówką „=ETATPOL=", wskazówkę „=BULGVT=" zastępuje się wskazówką „=ETATBUL=".

3. Poz. Niemiecka Republika Demokratyczna, w kol. 1 uwaga rozpoczynająca się od wyrazów „Telegramy państwowe" otrzymuje brzmienie „Telegramy państwowe polskie =ETATPOL= i telegramy państwowe placówek dyplomatycznych Niemieckiej Republiki Demokratycznej w Polsce =ETATDDR= korzystają z 50% zniżki opłat. Telegramy meteorologiczne (=OBS=) oraz telegramy służbowe w sprawach poczty i telekomunikacji wymieniane są bezpłatnie".

4. Poz. Rumunia, w kol. 1. wskazówkę „=PLGVT=" zastępuje się wskazówką „=ETATPOL=" oraz wskazówkę „=ROUMGOVT=" zastępuje się wskazówką „=ETATROUM=".

5. Poz. Węgry, w kol. 1 wskazówkę „=PLGVT=" zastępuje się wskazówką „=ETATPOL=" oraz wskazówkę „=HONGVT=" zastępuje się wskazówką „=ETATHONG=", w kol. 5 skreśla się wskazówkę „=RP=".

6. Poz. Związek Socjalistycznych Republik Rad, w kol. 1 wskazówkę „=PL GVT=" zastępuje się wskazówką „=ETATPOL=", oraz wskazówkę „=URSGVT=" zastępuje się wskazówką „=ETATURSS=".

Dział Azja

7. Poz. Chiny, w kol. 1 wskazówkę „=PLGVT=" zastępuje się wskazówką „=ETATPOL=", wskazówkę „=CHINGVT=" zastępuje się wskazówką „=ETATCHIN=".

8. Poz. Korea Północna, w kol. 1 wskazówkę „=PLGVT=" zastępuje się wskazówkę „=ETATPOL=" wskazówke „=CORGOVT=" zastępuje się wskazówką „=ETATCOR=".

9. Poz. Mongolia Republika, w kol. 1 wpisuje się następującą uwagę „=Telegramy państwowe=" polskie „=ETATPOL=" i telegramy państwowe placówek dyplomatycznych Mongolii w Polsce „=ETATMON=" korzystają z 50% zniżki opłat".

10. Poz. Vietnam, w kol. 1 wskazówkę „=PLGVT=" zastępuje się wskazówką „=ETATPOL=", wskazówkę „=VIETGOVT=" zastępuje się wskazówkę „=ETATWIET=".

§ 2. W zagranicznej taryfie telefonicznej stanowiącej załącznik Nr 2, do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 lutego 1953 r., wprowadza się następujące uzupełnienia:

Część I. B. w pozycji „Bulgaria" umieścić w kol. 3, 9 oraz 10 znak „+".

Część III. strona 80 wiersz 4 od dołu, po wyrazie „Pekinu" dodać wyrazy „i Tientsinu".

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu

37.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 lutego 1954 r. w sprawie listowej taryfy pocztowo - lotniczej w obrocie zagranicznym.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie telegrafie i telefonie (Dz. U. z 1933 r. nr 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1. Listową taryfę pocztowo-lotniczą ustala się w brzmieniu załącznika do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu

Załącznik do zarządzenia Ministra P. i T. z dnia 4 lutego 1954 r. w sprawie listowej taryfy pocztowo - lotniczej w obrocie zagranicznym.

Listowa taryfa pocztowo-lotnicza w obrocie zagranicznym

S p i s k r a j ó w

w porządku alfabetycznym, do których są przyjmowane przesyłki listowe drogą powietrzną z uwzględnieniem pozycji taryfy pocztowo-lotniczej.

Kraj przeznaczenia	pozycja taryfy	Kraj przeznaczenia	pozycja taryfy
Abisynia, patrz Etiopia	5	Formoza	24
Aden	18	Francja	1
Afganistan	19	Gabon	5
Afryka Południowa, Unia i Zachodnia	4	Gambia	5
Afryka równikowa francuska	5	Gibraltar	3
Afryka Wschodnia brytyjska	6	Gilbert	30
Afryka Wschodnia portugalska	4	Grecja	3
Afryka Zachodnia francuska	5	Grenada	11
Alaska	17	Grenadiny	11
Albania	1	Guam	31
Alger	7	Gujana brytyjska	14
Andora Republika	1	Gujana francuska	14
Angola	6	Guja holenderska	11
Antyle francuskie	11	Gwadelupa	11
Antyle holenderskie	11	Gwatemala	11
Arabia Saudyjska	18	Gwinea francuska	5
Archipelag Bismarcka	30	Gwinea hiszpańska	5
Argentyna	12	Gwinea portugalska	5
Aruba	11	Haiti	11
Ascension	8	Hawajskie wyspy	31
Australia	30	Hiszpania	3
Austria	1	Holandia	1
Azory	7	Honduras brytyjski	11
Bahama	11	Honduras Republika	11
Bahrain	20	Hong Kong	21
Barbados	11	Indie (Hindustan)	19
Basutoland	4	Indie francuskie	19
Bechuanaland	4	Indie holenderskie	21
Belgia	1	Indie portugalskie	19
Beludżystan	19	Indie Zachodnie brytyjskie	11
Bermudy	11	Indochiny	27
Birma	21	Irak	25
Boliwia	13	Iran	26
Bonaire	11	Irlandia	1
Borneo brytyjskie	21	Islandia	3
Borneo holenderskie	21	Izrael	23
Brazylia	12	Jamajka	11
Brunei	21	Jammu	19
Bułgaria	1	Japonia	24
Cachemire	19	Jawa	21
Caicos i Turcos — wyspy	11	Jemen	18
Cap Vert	7	Jordania	23
Cejlon	19	Jugosławia	1
Celebes	21	Kambodża	27
Chesterfield	30	Kamerun	5
Chile	13	Kanada	15
Chiny	22	Kanaryjskie wyspy	7
Côte d'Ivoire	5	Kapska prowincja	4
Côte d'Or	5	Kenya	6
Costa-Rica	11	Kongo belgijskie	6
Curacao	11	Kolumbia	14
Cypr	23	Kongo Środkowe	5
Cyrenaika	7	Korea	22
Czechosłowacja	1	Korsyka	1
Dahomej	5	Koweit	20
Dania	1	Kreta	2
Dodekanez	2	Kuba	11
Dominikańska Republika	11	Laos	27
Egipt	9	Leeward	11
Ekwador	14	Liban	23
Ellice	30	Liberia	5
Erytrea	5	Libia	7
Etiopia	5	Liechtenstein	1
Falkland wyspy	13	Luksemburg	1
Fanning	30	Macao	21
Färoe	3	Madagaskar	4
Fidżi	30	Madeira	7
Filipiny	24	Malajskie państwa sfederowane	21
Finlandia	1	Malajskie wyspy	21

Kraj przeznaczenia	pozycja taryfy
Malakka	21
Malta	3
Marok hiszpański	7
Marok francuski	7
Mauretania	5
Martynika	11
Mauritius	4
Meksyk	11
Midway	31
Molukka	21
Monako	1
Mozambik	4
Natal	4
Nauru	30
Niemcy	1
Niger	5
Nigeria	5
Nikaragua	11
Norfolk	30
Norwegia	1
Nowa Gwinea brytyjska	30
Nowa Gwinea holenderska	21
Nowe Hebrydy	30
Nowa Kaledonia	30
Nowa Zelandia	30
Nowa Ziemia	11
Nyasaland	4
Oceania francuska	30
Oman	20
Orange	4
Oubangui-Chari	5
Pakistan	19
Palestyna	23
Panama Republika	11
Panama Strefa Kanału	11
Penang	21
Paragwaj	13
Persja, patrz Iran	26
Peru	16
Porto-Rico	11
Portugalia	3
Principe	7
Reunion	4
Rio de Oro	7
Rodezja	4
Rodos	2
Rodriguez	4
Rumunia	1
Saba	11
Salwator	11
Salomona wyspy	30
Samoa wyspy	30
San Domingo	11
San Marino	1
Sarawak	21
Sejszelskie wyspy	4
Senegal	5
Siam	21
Sierra Leone	5
Singapore	21

Kraj przeznaczenia	pozycja taryfy
Somali brytyjskie	10
Somali francuskie	5
Somali włoskie	10
Stany Zjedn. Am. Półn.	17
Straits Settlements	21
Sudan egipski	5
Sudan francuski	5
Sumatra	21
Suriman	11
Syria	23
Swaziland	4
Szwajcaria	1
Szwecja	1
Św. Eustachy	11
Św. Helena — wyspy	8
Św. Krzysztof (St. Kitts)	11
Św. Łucja	11
Św. Marcin	11
Św. Piotr i Miquelon	11
Św. Tomasz	7
Św. Wincenty	11
Tahiti	30
Tailand	21
Taiwan	24
Tanganyika	6
Tanger	7
Tchad	5
Timor	21
Tobago	11
Togo	5
Tonga	30
Tortola	11
Transvaal	4
Trinidad	11
Tripolitania	7
Tunis	7
Turcja	1
Tureckie wyspy	11
Uganda	6
Urugwaj	13
Venezuela	14
Virgin Island	11
Vietnam	27
Watykan	1
Węgry	1
Wielka Brytania	1
Winward	11
Włochy	1
Wolne Miasto Triest	1
Wysoka Volta	5
Wybrzeże Kości Słoniowej	5
Wybrzeże Złote	5
Wyspy Dziewicze	11
Wyspy na Wietrze	11
Wyspy pod Wiatrem	11
Wyspy Św. Trójcy	11
Zanzibar	6
ZSRR	2
Zululand	4

Objaśnienia

1. Do przewozu powietrznego w obrocie zagranicznym są dopuszczone:
   a) przesyłki listowe zwykłe, polecone i pospieszne, przy czym ograniczenia co do ich przyjmowania z danym krajem mają zastosowanie i do przewozu powietrznego,
   b) listy wartościowe, przy czym ograniczenia co do ich przyjmowania w obrocie z danym krajem mają również zastosowanie i do przewozu powietrznego.

   Do następujących krajów są dopuszczone listy wartościowe do przewozu powietrznego:

do Algieru	— do	najwyższej	dopuszczalnej	wartości	1000	fr zł
„ Belgii	— „	„	„	„	1500	„ „
„ Czechosłowacji	— „	„	„	„	1000	„ „
„ Finlandii	— „	„	„	„	1000	„ „
„ Francji	— „	„	„	„	1740	„ „
„ Holandii	— „	„	„	„	1000	„ „
„ Szwajcarii	— „	„	„	„	1000	„ „
„ Szwecji	— „	„	„	„	1000	„ „
„ ZSRR	— „	„	„	„	1000	„ „

   c) **przekazy pocztowe jedynie z tymi krajami, z którymi są one wymieniane bezpośrednio a nie za pomocą list przekazowych.**

2. Opłaty dodatkowe za przewóz powietrzny są pobierane oprócz opłat pocztowych.

Wysokość opłat:

a) pocztowych określa obowiązującą taryfa poczt.-telegraf. i telef.;

b) dodatkowych za przewóz powietrzny, w zależności od wagi kategorii przesyłek i kraju przeznaczenia, podaje kol. 5 niniejszej listowej taryfy pocztowo-lotniczej, która w kol. 3 rozróżnia następujące kategorie przesyłek:

LC = listy, kartki pocztowe, przekazy pocztowe i listy wartościowe, przy czym faktycznie dodatkowa opłata za przewóz powietrzny kartki pocztowej czy przekazu pocztowego jest ustalona w wysokości dodatkowej opłaty za przewóz powietrzny 1-szej jednostki wagi listu,

AO = przesyłki listowe inne niż kategorii LC oraz J (jak druki, próbki towarów, papiery kartkowe, przesyłki mieszane itp.),

J = czasopisma. Jeżeli dla tej kategorii przesyłek nie jest ustanowiona odrębnie dodatkowa opłata za przewóz powietrzny, ma zastosowanie dodatkowa opłata za przewóz powietrzny dla kategorii AO.

3. Na przesyłce listowej nadawca winien umieścić nalepkę z nadrukiem „Lotnicza — Par avion" lub takiż napis w sposób odręczny.

4. Listowe przesyłki lotnicze przeznaczone za granicę należy przesyłać możliwie jak najszybciej do Centralnego Urzędu Wymiany Poczty Warszawa 3, który jest jedynym urzędem zbiorczym dla przesyłek lotniczych przeznaczonych za granicę.

Do przewozu listowych przesyłek lotniczych używa się zasadniczo połączeń lotniczych, jeżeli w poszczególnych przypadkach są korzystniejsze inne środki przewozu, należy ich użyć do przesyłek lotniczych. Jeżeli do miejsca przeznaczenia przesyłki nie ma bezpośrednich połączeń lotniczych, wówczas przesyłkę przewozi się za pośrednictwem linii najokrzystniejszych, przy czym do przewozu przesyłki do najbliższego portu lotniczego albo od ostatniego portu lotniczego używa się nielotniczej drogi przewozowej.

Przesyłki lotnicze dosyła się za adresatem i zwraca do miejsca nadania zasadniczo nielotniczą drogą pocztową, zaś drogą lotniczą tylko wówczas, jeżeli adresat tego zażąda i uiści należność za zwrot lub dosłanie drogą powietrzną. Przesyłki mylnie skierowane dosyła się zasadniczo drogą powietrzną.

Przesyłki listowe

Obrót zagraniczny

L. p.	Kraje przeznaczenia	Opłata dodatkowa za przewóz powietrzny			
		kategoria przesyłek	za każdą jednostkę wagi	zł	gr
1	2	3	4	5	
	E u r o p a				
1	**Kraje europejskie** z wyjątkiem Färoe, Gibraltaru, Grecji, Hiszpanii, Islandii, Malty, Portugalii i ZSRR.	LC AO J	20 g 50 g 50 g		15 20 15
2	**ZSRR** (część europejska i azjatycka)	LC AO J	20 g 50 g 50 g		25 35 30
3	**Färoe, Grecja, Gibraltar, Hiszpania, Islandia, Malta, Portugalia.**	LC AO J	10 g 25 g 25 g		15 20 15
	A f r y k a				
4	**Afryka Południowa, Unia i Zachodnia** (Basutoland, Bachuanaland, Kapska Prowincja, Natal, Orange, Swaziland, Transwaal, Zululand), **Afryka Wschd.** port. (Mozambik), **Nyasaland, Madagaskar, Maurutius, Reunion, Rodriguez, Rodezja, Sejszelskie wyspy**	LC AO	5 g 25 g		45 60
5	**Afryka Równikowa franc.** (Gabon, Kamerun, Kongo Środkowe, Oubangi-Chari, Tchad), **Afryka Zachodnia franc.** (Dahomej, Gwinea franc., Mauretania, Niger, Senegal, Sudan franc. Togo, Côte d'Ivoire — Wybrzeże Kości Słoniowej, Wysoka Volta), **Erytrea, Etiopia, Gambia, Gwinea hiszp., Gwinea port., Nigeria, Liberia, Sierra Leone, Somali franc. Sudan egipski, Wybrzeże Złote — Côte d'Or**	LC AO	5 g 25 g		30 45
6	**Afryka Wschodnia bryt.** (Kenya, Uganda, Tanganyika, Zanzibar), **Angola, Kongo belgijskie**	LC AO	5 g 25 g		35 50
7	**Algier, Azory: Cap Vert, Kanaryjskie Wyspy, Madera, Maroko hiszp. Marok franc., Libia (Cyrenaika i Trypolitania), Principe, St. Tomasz, Rio de Oro, Tanger, Tunis**	LC AO	5 g 25 g		15 25
8	**Ascension, Św. Helena**	LC, AO	5 g		40
9	**Egipt**	LC AO J	5 g 25 g 25 g		15 25 20
10	**Somali bryt., Somali włoskie**	LC, AO	5 g		35
	A m e r y k a				
11	**Antyle franc.** (Gwadelupa, Martynika) **Antyle holend.** (Aruba, Bonaire, Curacao, Saba, Św. Eustachy, Św. Marcin), **Bahama — wyspy, Bermudy — wyspy, Caicos — wyspy, Costa-Rica, Dominikańska Republ., Grenada — wyspa, Grenadiny — wyspy, Gujana hol.** (Surinam), **Gwatemala, Haiti** (San Domingo), **Honduras bryt., Honduras Republ. Indie Zachodnie** (Barbados, Leward — wyspy na Wietrze), **Jamajka, Kuba, Nikaragua, Nowa Ziemia** (Neuve Terre), **Meksyk, Panama Republ., Panama — Strefa Kanału, Porto-Rico, Salwador, Św. Krzysztof (St. Kitts), Św. Łucja, Św. Piotr i Miquelon, Św. Wincenty, Trinidad** (Wyspy Św. Trójcy), **Tureckie wyspy** — (Turcos), **Wyspy Dziewicze** (Virgin Island)	LC AO	5 g 25 g		45 60

L. p.	Kraje przeznaczenia	Opłata dodatkowa za przewóz powietrzny			
		kategoria przesyłek	za każdą jednostkę wagi	zł	gr
1	2	3	4	5	
12	Argentyna, Brazylia	LC AO J	5 g 25 g 25 g		55 75 60
13	Boliwia, Chile, Falkandzkie wyspy, Paragwaj, Urugwaj	LC AO	5 g 25 g		60 85
14	Ekwador, Gujana bryt., Gujana franc., Wenezuela	LC AO	5 g 25 g		55 75
15	Kanada	LC AO J	5 g 25 g 25 g		35 60 50
16	Peru	LC AO	5 g 25 g	 1	60 20
17	Stany Zjednoczone A. Płn. (łącznie z Alaską)	LC AO J	5 g 25 g 25 g		35 50 40
	A z j a				
18	Aden, Arabia Saudyjska, Jemen	LC AO	5 g 25 g		25 40
19	Afganistan, Beludżystan, Cejlon, Indie (Hindustan), Indie franc., Indie port., Pakistan z Cachemira i Jammu	LC AO J	5 g 25 g 25 g		35 75 65
20	Bahrain, Koweit, Oman	LC AO	5 g 25 g		30 40
21	Borneo bryt., Birma, Brunei, Hong Kong, Indie hol. — Indonezja (Celebes, Borneo hol., Jawa, Molukka, Sumatra) Macao, Malajskie wyspy (Malakka, Penang, Singapore, Straits Settlements), Malajskie państwa sfederowane, Nowa Gwinea hol., Tailand (Siam), Timor, Sarawak	LC AO	5 g 25 g		55 80
22	Chiny Republ. Demokr., Korea Republ. Demokr.	LC AO J	5 g 25 g 25 g		50 70 55
23	Cypr — wyspa, Izrael, Jordania, Liban, Palestyna — miasta nie należące do państwa Izrael, Syria	LC AO J	5 g 25 g 25 g		15 25 20
24	Filipiny, Japonia, Taiwan (Formoza)	LC AO	5 g 25 g	 1	70 00
25	I r a k	LC AO	5 g 25 g		30 35
26	I r a n	LC AO J	5 g 25 g 25 g		30 40 30
27	Indochiny (Kambodża, Laos, Vietnam)	LC AO	5 g 25 g		55 65
28	Turcja (część azjatycka)	patrz Europa poz. 1			
29	ZSRR (część azjatycka)	patrz Europa poz. 2			
	A u s t r a l i a				
30	Australia Federacja, Archipelag Bismarka — wyspy, Chesterfeld — wyspy, Fanning, Fidżi — wyspy, Gilbert — wyspy, Nauru — wyspa, Norfolk, Nowa Gwinea bryt., Nowe Hebrydy — wyspy, Nowa Kaledonia, Nowa Zelandia, Ocenia, Salomona — wyspy, Samoa — wyspa, Tahiti, Tonga — wyspy.	LC AO J	5 g 25 g 25 g	 1 1	70 20 00
31	Guyan, Hawajskie — wyspy, Midway — wyspy	LC AO	5 g 25 g	 1	70 20

38.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 13 stycznia 1954 r. w sprawie zakładania w budynkach mieszkalnych skrzynek listowych do doręczania korespondencji i czasopism.

Na podstawie art. 3 i 4 ustawy z dnia 18 stycznia 1951 r. o zakładaniu w budynkach mieszkalnych skrzynek listowych do doręczania korespondencji i czasopism (Dz. U. nr 6, poz. 54) w brzmieniu dekretu z dnia 29 lipca 1953 r. (Dz. U. nr 37, poz. 155) zarządza się, co następuje:

Rodzaje skrzynek oraz sposób zakładania i użytkowania.

§ 1. 1. Ustala się następujące rodzaje skrzynek listowych, zakładanych w domach mieszkalnych, a przeznaczonych do doręczania mieszkańcom korespondencji i czasopism:

1) skrzynki 7-mio przegrodowe o wymiarach dla skrzynki naściennej: 695 × 350 × 190 mm, a dla wpuszczanej w mur: 895 × 350 × 190 mm;

2) skrzynki 9-cio przegrodowe o wymiarach dla skrzynki naściennej: 875 × 350 × 190 mm, a dla wpuszczanej w mur: 1075 × 350 × 190 mm;

3) skrzynki 12-to przegrodowe o wymiarach dla skrzynki naściennej: 605 × 650 × 190 mm, a dla wpuszczanej w mur: 805 × 650 × 190 mm;

4) skrzynki 18-to przegrodowe o wymiarach dla skrzynki naściennej: 875 × 650 × 190 mm, a dla wpuszczanej w mur: 1075 × 650 × 190 mm.

2. Wszystkie przegrody posiadają wymiar: 80 × 300 × 250 mm.

3. Skrzynki wykonane są z blachy i profili żelaznych, a ścianki poziome przegród z płyt spilśniowych lub blachy.

4. Przegrody posiadają u góry uchwyty przeznaczone do zakładania kartek z nazwiskami lokatorów. Na drzwiczkach pod zamkiem każdej przegrody znajdują się dwa poprzeczne wcięcia przeznaczone do umieszczenia tabliczek z numerami mieszkań lokatorów.

5. Szczegółowe rysunki skrzynek listowych są zamieszczone w normach resortowych (NR), które będą do nabycia po wydaniu ich drukiem przez Polski Komitet Normalizacyjny.

6. W budynkach mieszkalnych, specjalnych (np. reprezentacyjnych), gdzie względy architektoniczne tego wymagają lub budynkach stanowiących własność prywatną, można zawieszać skrzynki listowe, których ściana przednia (zewnętrzna) będzie dostosowana do charakteru wnętrza z tym, aby skrzynki odpowiadały poza tym warunkom technicznym wyżej określonym. W tym przypadku koszty wykonania i zawieszenia skrzynek obciążają inwestora lub właściciela.

7. Przy projektowaniu nowych budynków mieszkalnych, projektant winien przewidzieć miejsce na zawieszenie skrzynek listowych.

§ 2. 1. Skrzynki należy umieszczać wewnątrz budynku na parterze (w bramach, sieniach itp.) w miejscu widocznym, łatwo dostępnym, oświetlonym i zabezpieczonym przed opadami atmosferycznymi. Jeżeli budynek posiada kilka wejść lub klatek schodowych, każde wejście lub klatka powinny być zaopatrzone w skrzynki dla lokatorów, mieszkających w tej części domu.

2. Skrzynki należy zawieszać na wysokości 0,7 m, licząc od podłogi do dolnej krawędzi skrzynki.

3. Wolna przestrzeń przed skrzynką, umożliwiająca jej otwarcie, powinna wynosić: dla skrzynek 7 i 9 przegrodowych — 0,4 m, a dla skrzynek 12 i 18 przegrodowych — 0,7 m.

4. Skrzynki naścienne zawiesza się na ścianie przy pomocy ramy zakotwionej w murze. Jeżeli szczupłość przejścia nie pozwala na zainstalowanie skrzynki naściennej, a grubość muru na to zezwala, stosuje się skrzynki wpuszczane w mur.

5. W każdej skrzynce jedna przegroda przeznaczona jest do korespondencji zwracanej. Jeżeli ze względów technicznych w jednej sieni lub wejściu umieszczono więcej niż jedną skrzynkę naścienną, do korespondencji zwracanej przeznacza się tylko jedną przegrodę w jednej z zawieszonych w bramie, sieni lub wejściu skrzynek naściennych.

6. Każda przegroda zamykana jest oddzielnie kluczykiem, oznaczonym numerem serii oraz zaopatrzona jest od strony naściennej w otwór, służący do wrzucania korespondencji i czasopism. Zamki poszczególnych przegród powinny być różne.

7. Kluczyk od przegrody w skrzynce otrzymuje lokator, któremu przydzielono przegrodę bezpłatnie do użytkowania, za pośrednictwem doręczyciela z właściwego, dzielnicowego urzędu pocztowego. O ile jedno mieszkanie zajmuje kilku współnajemców, każdy z nich ma prawo do otrzymania kluczyka od przegrody w skrzynce listowej, przeznaczonej dla danego lokalu na koszt zainteresowanych, przy czym jeden kluczyk otrzymuje główny lokator bezpłatnie.

8. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania i opróżnienia zajmowanego lokalu, lokator obowiązany jest zwrócić kluczyk od przegrody w skrzynce listowej administracji budynku, która powinna czuwać nad dopełnieniem tego obowiązku przy zdawaniu lokalu. Kluczyki od czasowo nieprzydzielonych (wolnych) przegród, administracja budynku winna niezwłocznie zwrócić właściwemu, dzielnicowemu urzędowi pocztowemu.

Kolejność zakładania skrzynek.

§ 3. 1. Ustala się następującą kolejność miast, w których stosownie do istniejących potrzeb, będą zakładane w najbliższych latach skrzynki listowe wymienione w § 1: Warszawa, Łódź, Poznań, Kraków, Gdańsk, Stalinogród, Zielona Góra, Bydgoszcz, Lublin, Olsztyn, Koszalin, Rzeszów, Szczecin, Gliwice, Bytom, Chorzów, Sosnowiec, Zabrze, Siemianowice, Częstochowa, Wrocław, Białystok, Kielce, Opole, Przemyśl, Wałbrzych, Legnica, Świdnica, Świętochłowice, Jelenia Góra, Grudziądz, Inowrocław, Toruń, Gdynia, Elbląg, Sopot, Tczew, Radom, Pabianice, Zgierz, Piotrków Tryb., Słupsk, Racibórz, Mysłowice.

W dalszej kolejności inne miasta według potrzeb.

2. Dyrekcje okręgowe poczty i telekomunikacji i Dyrekcja Okręgowa Poczty w Warszawie ustalają w porozumieniu z właściwymi prezydiami rad narodowych kolejność zakładania skrzynek listowych w obrębie miasta w zależności od dzielnicy i kategorii budynków. Zakładanie skrzynek w mieście powinno odbywać się kolejno dzielnicami to znaczy, że zawieszanie skrzynek w następnej dzielnicy należy rozpocząć po zakończeniu zawieszania w dzielnicy, w której prace instalacyjne rozpoczęto wcześniej.

Zakładanie, konserwacja, finansowanie i administrowanie skrzynkami listowymi.

§ 4. 1. Zakładanie (z wyjątkiem skrzynek wymienionych w § 1, pkt. 6) i konserwowanie skrzynek w budynkach mieszkalnych tak państwowych lub przez Państwo administrowanych, jak spółdzielczych i prywatnych, przeprowadza państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

2. Zarządzenie dotyczy również konserwacji skrzynek założonych przed jego wejściem w życie.

§ 5. 1. Koszty zakupu, założenia (z wyjątkiem przypadków wymienionych w § 1, pkt. 6) oraz konserwacji skrzynek obciążają państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", które przeprowadza rozrachunki z tego tytułu zarówno z dostawcami skrzynek, jak i z upoważnionymi przedsiębiorstwami, dokonującymi zawieszania i konserwacji skrzynek.

2. Przez konserwację (obejmującą również naprawę skrzynek) wymienioną w punkcie 1, należy rozumieć konserwację, wynikającą z normalnego zużycia skrzynek. Natomiast koszty naprawy skrzynek w wypadkach uszkodzenia samych skrzynek i kluczyków (wraz zagubieniem) powstałe z winy osób trzecich, ponoszą sprawcy uszkodzenia (zagubienia), a w razie ich nieujawnienia koszty naprawy obciążają państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

3. Administracja budynku powinna czuwać nad całością skrzynek listowych, zainstalowanych na terenie posesji i dołożyć starań w wykrywaniu sprawców uszkodzenia skrzynek.

4. Wszelkie reklamacje w przedmiocie założenia, naprawy i konserwacji skrzynek należy składać we właściwym, dzielnicowym urzędzie pocztowym.

§ 6. Prawo do zakładania (z wyjątkiem przypadków wymienionych w § 1, pkt. 6) i konserwacji skrzynek wymienionych w § 1 zastrzega się na rzecz państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", które wykonuje je we własnym zakresie, bądź zleca wymienione czynności do wykonania osobom trzecim. Powierzenie zakładania i konserwacji skrzynek osobom trzecim wymaga zezwolenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

§ 7. Szczegółowy zakres czynności urzędów pocztowych w przedmiocie administrowania skrzynkami listowymi i współdziałania z przedsiębiorstwami zakładającymi i konserwującymi skrzynki w ramach zarządzenia ustalają instruk-

cje wydane przez właściwe dyrekcje okręgowe poczty i telekomunikacji oraz Dyrekcję Okręgową Poczty w Warszawie.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE Ministra Poczt i Telegrafów:

39.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 25 stycznia 1954 r. w sprawie zmiany instrukcji o obrocie czekowym dla urzędów i agencji p. t.

§ 1. W celu uproszczenia manipulacji w obrocie czekowym znosi się obowiązek przyjmowania przez placówki p. t. zgłoszeń przystąpienia do obrotu czekowego.

W związku z tym w instrukcji o obrocie czekowym dla urzędów i agencji p. t., ogłoszonej jako załącznik do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 16 sierpnia 1948 r. (Dz. U. Min. P. i T. Nr 19, poz. 49) skreśla się § 5 oraz rozdział II zatytułowany „Przystąpienie do obrotu czekowego" (§§ 7 — 15), w wykazie druków dla potrzeb placówek p. t. (str. 31) skreśla się pkt. 1, 2 i 4.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu

40.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 29 stycznia 1954 r. w sprawie gospodarki workami pocztowymi.

Wobec stwierdzonych — podczas dokonanego w 1953 r. spisu worków — faktów marnotrawstwa w gospodarce workami pocztowymi zarządza się, co następuje:

1. Zabrania się surowo:

a) używania worków pocztowych do celów prywatnych;

b) wypożyczania worków pocztowych przez kierownictwa placówek innym instytucjom lub osobom prywatnym;

c) przetrzymywania w placówkach worków obcych, a w szczególności worków z cechami: Warszawa 2, Gdynia 5, C. U. W. P. — Warszawa 3, „Ruch" — Warszawa 2 i używania tych worków do wewnętrznych potrzeb placówek. Obce worki placówki winny zwracać niezwłocznie jako próżne placówkom macierzystym, o ile nie mają możności użycia ich do sporządzenia odsyłek dla tych placówek;

d) przetrzymywania w placówkach worków własnych wymagających naprawy. Worki takie należy niezwłocznie odsyłać do okręgowych składnic zaopatrzenia p. i t. w celu naprawy. Ekspedycje PPK „Ruch" odsyłać będą takie worki pocztowe do urzędu p. t. Warszawa 2.

2. Ekspedycje PPK „Ruch" mogą używać worków pocztowych wyłącznie do przewozu prasy i wydawnictw i obowiązane są do prowadzenia ewidencji worków pocztowych zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Poczt i Telegrafów znak PKm 13.53. (Dz. P. i T. z 1953 r. Nr 24, poz. 246).

3. Obwodowe urzędy p. t. podczas dokonywania kontroli dokumentów podległych placówek będą sprawdzać na podstawie dokumentów zdawczych zapisy worków w sumariuszach i ustalać pozostałości worków.

W wydzielonych i obwodowych urzędach p. t. czynności te mają spełniać pracownicy, którym powierzono kontrolę sumariuszów.

4. W przypadku stwierdzenia nieprzestrzegania niniejszego zarządzenia winnych pracowników należy pociągać do odpowiedzialności służbowej i materialnej.

5. Jednocześnie przypomina się, że zgodnie z §§ 44 i 45 Regulaminu o odprawie, przewozie i wymianie poczty (II. P. 8) placówki, którym przydzielono worki, powinny używać do sporządzania odsyłek, odprawianych do innych placówek, odpowiednich worków swego inwentarza.

Do sporządzania odsyłek dla ambulansów pocztowych placówki powinny używać, w miarę możności, worków należących do przełożeństwa tych ambulansów.

6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu

OKÓLNIKI:

41.

Doręczanie paczek opłaconych za doręczenie przy nadaniu.

Zgodnie z postanowieniami w § 75 pkt. 4) ordynacji pocztowej (II. P. 3) nadawca paczki może uiścić przy nadaniu opłatę za doręczenie.

W związku z tym zarządza się, co następuje:

Przy nadaniu może być pobrana opłata za doręczenie na wyraźne żądanie nadawcy:

a) bez względu na wagę i wartość, jeżeli paczka przeznaczona jest dla adresata zamieszkałego w miejscowym obszarze pocztowym;

b) za paczkę do wagi 1 kg bez podanej wartości lub z podaną wartością do 300 zł, jeżeli paczka przeznaczona jest dla adresata zamieszkałego w zamiejscowym obszarze pocztowym.

Nie wolno przyjmować przy nadaniu opłaty za doręczenie paczki o wadze ponad 1 kg i wartości ponad 300 zł, przeznaczonej dla odbiorcy w zamiejscowym obszarze pocztowym chociażby wyraźnie żądał tego nadawca.

Paczki nadane w ramach Eksportu Wewnętrznego przez Centralny Zarząd Hurtu Spożywczego — Biuro Eksportu Wewnętrznego — Warszawa, Młynarska 46, przez Centralę Importowo - Eksportową Przemysłu Włókienniczego „CETEBE" w Łodzi, ul. Miliarowa Nr 21 oraz przez „ARGED" w Stalinogrodzie, za doręczenie których pobrano opłatę przy nadaniu, placówki p. t., w miarę swych możliwości technicznych, mają doręczać również w tych przypadkach, gdy waga ich przekracza ustaloną przez dyrekcję okr. p. i t. wagę paczek doręczanych.

42.

Redagowanie telegramów w języku rosyjskim.

Coraz częściej zdarzają się przypadki zniekształcania treści telegramów pisanych w języku rosyjskim wysyłanych z Polski do ZSRR.

Każde zniekształcenie treści lub adresu opóźnia przebieg telegramu i jego doręczenie, powoduje reklamację zainteresowanego Zarządu oraz skargi i zażalenia samych nadawców na złe wykonywanie usługi telegraficznej.

Zniekształcenia telegramów występują w większości przypadków, przy przekazywaniu ich z urzędu nadawczego do urzędu wymiany. Przyczyny tych niedokładności należy szukać w nieuwadze pracowników oraz nieznajomości języka rosyjskiego.

W celu wyeliminowania tych niedokładności wynikających z nieznajomości pisowni języka rosyjskiego podaje się, do użytku służbowego, tablicę transkrypcyjną alfabetu rosyjskiego na litery łacińskie.

Wszystkie telegramy pisane w języku rosyjskim przeznaczone do ZSRR powinny być przez pracownika przyjmującego sprawdzane czy odpowiadają wymogom transkrypcji. W przypadku stwierdzenia niezgodności należy telegram zwrócić nadawcy z prośbą o dokonanie poprawek.

Litery rosyjskie	Litery łacińskie	Litery rosyjskie	Litery łacińskie
А а	A a	Р р	R r
Б б	B b	С с	S s
В в	V v	Т т	T t
Г г	G g	У у	U u
Д д	D d	Ф ф	F f
Е е	E e	Х х	KH kh
Ж ж	J j	Ц ц	Ts ts
З з	Z z	Ч ч	TCH tch
И и	I i	Ш ш	CH ch
К к	K k	Щ щ	STCH stch
Л л	L l	Ы ы	Y y
М м	M m	Э э	E e
Н н	N n	Ю ю	IU iu
О о	O o	Я я	IA ia
П п	P p		

43.

Wydawanie przez komisje arbitrażowe orzeczeń, zarządzeń i nakazów zapłaty w skróconej formie.

W celu przyspieszenia i usprawnienia postępowania arbitrażowego Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej w uzgodnieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego wydał zarządzenie na mocy którego komisje arbitrażowe od dnia 2 stycznia 1954 r. będą stosować w określonych przypadkach skróconą formę orzeczeń i zarządzeń w postępowaniu arbitrażowym. Sentencje orzeczeń i zarządzeń mają być odciskane specjalnym stemplem wprost na wniosku strony powodowej i w tej formie przesyłane stronie pozwanej.

Skróci to niewątpliwie czasokres rozpoznawania spraw przez komisje arbitrażowe, a tym samym przyspieszy rozliczenia między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Wprowadzenie w życie tego ułatwienia uzależnione jest od dołączenia do wniosków arbitrażowych przez powodów dodatkowych egzemplarzy (odpisów) wniosku, na których umieszczony zostanie odcisk stempla ze skróconą treścią orzeczenia, zarządzenia lub nakazu zapłaty.

W związku z tym prezesi komisji arbitrażowych, na podstawie § 19 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20.12 1952 r. (Dz. U. z 1953 r. Nr 2, poz. 2) zostali upoważnieni do żądania, aby strona występująca z powództwem przedkładała, — poza oryginałem wniosku — dodatkowo po 2 egzemplarze wniosku dla każdej uczestniczącej w sprawie strony pozwanej oraz jeden egzemplarz dla powoda.

Dodatkowe egzemplarze mają następujące przeznaczenie: oryginał wniosku pozostaje w aktach komisji arbitrażowej, jeden odpis otrzymuje strona pozwana do oświadczenia się, na dwuch pozostałych odpisach komisja arbitrażowa umieści odcisk stempla z treścią orzeczenia o obowiązkach stron i te egzemplarze doręczy stronom.

W sprawie więc, w której powód pozywa jednego pozwanego winien on prócz oryginału wniosku dołączyć trzy odpisy wniosku. Jeżeli pozwanych jest kilku, dla każdego z nich należy dołączyć po dwa egzemplarze.

Ilość kompletów załączników do wniosku pozostaje bez zmian w stosunku do stanu obecnego. A więc powód obowiązany jest poza załącznikami do oryginału wniosku dołączyć po jednym komplecie odpisów załączników dla każdej strony pozwanej.

Brak odpowiedniej ilości odpisów wniosku traktowany będzie przez komisje arbitrażowe jak brak formalny, powodujący zwrócenie wniosku. Zwrot wniosku może w danym przypadku spowodować prekluzję dochodzonego roszczenia.

Poniżej podaje się przedruk zarządzenia Nr 42/53 Prezesa Głównej Komisji Arbitrażowej z dnia 23.12. 1953 r. w sprawie wydawania przez komisje arbitrażowe orzeczeń, zarządzeń i nakazów zapłaty w skróconej formie.

Przedruk

Główna Komisja Arbitrażowa
GP-I-1-42/53

ZARZĄDZENIE Nr 42/53
Prezesa Głównej Komisji Arbitrażowej
z dnia 23 grudnia 1953 r.
w sprawie wydawania przez komisje arbitrażowe orzeczeń, zarządzeń i nakazów zapłaty w skróconej formie.

W celu usprawnienia pracy i przyspieszenia wydawania orzeczeń komisje arbitrażowe wydawać będą skrócone orzeczenia, zarządzenia i nakazy zapłaty w formie odcisku stempla.

Orzeczenia i nakazy zapłaty, wydane w tej formie i zaopatrzone w skróconą klauzulę wykonalności, będą wykonywane na podstawie zarządzenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego nr IV. D z dnia 23 grudnia 1953 r. w trybie ustalonym przez § 83 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1952 r. (Dz. U. nr 2 (1953, poz. 2).

W związku z tym ustalam następujące zasady postępowania przy wydawaniu orzeczeń bądź zarządzeń w skróconej formie:

§ 1. Skrócone orzeczenia, nakazy zapłaty, zarządzenia oraz klauzule wykonalności w formie odcisku stempla umieszcza się bezpośrednio na wniosku strony powodowej, a w braku miejsca — na doklejonej kartce papieru odpowiedniego formatu.

§ 2. Orzeczenie w skróconej formie zaopatrzone w klauzulę wydaje się w sprawie, w której pozwana jednostka nie złożyła żądanych wyjaśnień w wyznaczonym terminie lub uznała żądanie powództwa.

§ 3. Wydane w takich przypadkach orzeczenie ma brzmienie następujące:

a) „Okręgowa Komisja Arbitrażowa w . . . . na podstawie § 52 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20.12. 1952 r. (Dz. U. nr 2/1953, poz. 2) — wobec niezłożenia wyjaśnień z a s ą d z a od pozwanego na rzecz powoda żądane we wniosku kwoty wraz z odsetkami za zwłokę oraz koszty sporu w kwocie zł . . . .".

b) „Okręgowa Komisja Arbitrażowa w . . . . na podstawie § 52 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20.12. 1952 r. (Dz. U. nr 2/1953, poz. 2) wobec uznania należności z a s ą d z a o d p o z w a n e g o n a r z e c z p o w o d a ż ą d a n e w e w n i o s k u k w o t y wraz z odsetkami za zwłokę oraz koszty sporu w kwocie zł . . . .".

§ 4. Skrócony nakaz zapłaty wydaje się w przypadkach i w sposób określony w § 77 cytowanego rozporządzenia Rady Ministrów w brzmieniu następującym:

„Prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej w . . . . na podstawie § 78 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20.12. 1952 r. (Dz. U. nr 2/1953, poz. 2) n a k a z u j e p o z w a n e m u z a p ł a t ę n a l e ż n o ś c i oraz dochodzonych we wniosku odsetek za zwłokę wraz z kosztami wydania niniejszego nakazu w kwocie zł 50 (złotych pięćdziesiąt)".

§ 5. Skrócona treść klauzuli umieszczonej na wniosku będzie miała następujące brzmienie:

„Należność jest wykonalna i podlega zaspokojeniu. Koszt wydania klauzuli wynosi zł . . . .".

§ 6. Przeznaczone dla stron odpisy orzeczenia czy nakazu zapłaty sporządza się na odpisach wniosków również w formie odcisku stemplowego.

§ 7. Skróconą formę orzeczenia bądź zarządzenia należy stosować również w przypadkach:

a) umorzenia postępowania i obciążenia kosztami powoda wobec wycofania przez niego wniosku po nadaniu sprawie biegu;

b) zwrotu wniosku z powodu nieuzupełnienia braków formalnych i nieuiszczenia opłaty arbitrażowej;

c) odrzucenia wniosku z powodu nieprzedłożenia zaświadczenia banku finansującego o odmowie ściągnięcia należności w trybie inkasa;

d) odrzucenia wniosku z powodu prekluzji;

e) odrzucenia odwołania, ponieważ wartość przedmiotu zaskarżenia objętego odwołaniem nie przewyższa 5.000 zł;

f) odrzucenia odwołania wniesionego po terminie.

§ 8. Orzeczenia i zarządzenia w formie skróconej dla spraw, objętych § 7 lit. a—f niniejszego zarządzenia, otrzymują brzmienie następujące:

ad a) „Okręgowa Komisja Arbitrażowa w . . . . na podstawie § 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20.12. 1952 r. (Dz. U. nr 2/1953, poz. 2) u m a r z a p o s t ę p o w a n i e i obciąża powoda kosztami sporu wobec wycofania przez niego wniosku".

ad b) „Prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej w . . . . . na podstawie § 28 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20.12. 1952 r. (Dz. U. nr 2 1953, poz. 2) z w r a c a w n i o s e k z powodu nieuzupełnienia braków formalnych".

ad c) „Prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej w . . . . . na podstawie § 29 ust. 1 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20.12. 1952 r. (Dz. U. nr 2/1953, poz. 2) o d r z u c a w n i o s e k z powodu niezłożenia dowodów (zaświadczenia banku) na okoliczności wymienione w § 20 ust. 1 cytowanego rozporządzenia".

ad d) „Prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej w . . . . . . na podstawie § 29 ust. 1 lit. c rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20.12. 1952 r. (Dz. U. nr 2/1953, poz. 2) o d r z u c a w n i o s e k, ponieważ należność uległa prekluzji (termin wymagalności roszczenia: . . . . 195. . . r. data złożenia wniosku . . . . 195. . . r.)".

ad e) „Prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej w . . . . . . na podstawie § 62 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20.12. 1952 r. (Dz. U. nr 2/1953, poz. 2) o d r z u c a o d w o ł a n i e, ponieważ wartość przedmiotu zaskarżenia nie przewyższa 5.000 zł".

ad f) „Prezes Okręgowej Komisji Arbitrażowej w . . . . . . na podstawie § 66 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20.12. 1952 r. (Dz. U. nr 2/1953, poz. 2) o d r z u c a o d w o ł a n i e jako wniesione po terminie (data doręczenia orzeczenia: . . . . 195. . . r.: data wniesienia odwołania: . . . . 195. . . r.)".

§ 9. 1. Skrócone orzeczenie, zarządzenie jak i nakaz zapłaty winny zawierać pouczenie o środkach odwoławczych.

2. Jeżeli stronom służy odwołanie, pouczenie winno mieć treść następującą:

a) w przypadku wydania orzeczenia:
„Od orzeczenia służy odwołanie w ciągu dni 14.
Opłata arbitrażowa wynosi 2% wartości przedmiotu zaskarżenia";

b) w przypadku wydawania zarządzenia:
„Na zarządzenie służy zażalenie w ciągu dni 14.
Opłata arbitrażowa wynosi zł 100 (sto złotych)".

3. Jeżeli stronom nie służy środek odwoławczy, pouczenie winno mieć treść następującą:
„Środek odwoławczy nie służy".

4. W przypadku wydania nakazu zapłaty pouczenie ma treść następującą:
„Dłużnik może wnieść sprzeciw w ciągu dni 14, Opłata arbitrażowa od sprzeciwu wynosi zł 100 (sto złotych).
Wierzyciel może po upływie tego terminu zażądać nadania klauzuli. Koszt jej nadania wynosi zł 50 (pięćdziesiąt złotych).

§ 10. Orzeczenia, zarządzenia, nakazy zapłaty i klauzule wykonalności w skróconej formie winny być zaopatrzone w podpis prezesa komisji lub jego zastępcy, odcisk pieczęci komisji i datę.

§ 11. 1. W celu praktycznego wprowadzenia w życie postanowień niniejszego zarządzenia komisje — na podstawie § 19 ust. 5 cytowanego rozporządzenia Rady Ministrów — będą żądać od strony powodowej dołączenia do wniosku arbitrażowego tak w postępowaniu spornym, jak i upominawczym po dwa egzemplarze odpisu samego wniosku dla każdej uczestniczącej w sporze strony pozwanej a po jednym dla strony powodowej, przy niezmienionej ilości załączników do wniosku.

2. Wezwanie o dołączenie odpisów wniosku należy kierować równocześnie z wezwaniem do uiszczenia opłaty arbitrażowej.

3. W razie niewykonania tego wezwania przez stronę powodową, tzn. nienadesłania dodatkowych odpisów, komisje postępować będą z wnioskiem tak, jak przy nieuzupełnieniu braków formalnych (§ 28 cytowanego rozporządzenia Rady Ministrów).

§ 12. Do dnia 1 kwietnia 1954 r., tzn. przez okres popularyzacji zasad niniejszego zarządzenia wśród jednostek gospodarki uspołecznionej, prezesi komisji mogą w uzasadnionych przypadkach wydawać orzeczenia, nakazy zapłaty i zarządzenia w dotąd stosowanej formie, choćby istniały warunki do wydania ich w formie określonej niniejszym zarządzeniem.

§ 13. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r.

2. Stemple będą zamówione i wykonane centralnie na rachunek poszczególnych komisji arbitrażowych.

Prezes Głównej Komisji Arbitrażowej
dr Jan Topiński.

44.

K O M U N I K A T Y:

Taryfa i plan komunikacji poczty lotniczej w obrocie zagranicznym.

Zarządzeniem Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 4 lutego 1954 r. (Dz. P. i T. Nr 5, poz. 37) została wprowadzona w życie listowa taryfa pocztowo-lotnicza w obrocie zagranicznym. W związku z tym utraciło moc zarządzenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów Nr PZ 752.53 o wprowadzeniu w życie taryfy i planu komunikacji poczty lotniczej w obrocie zagranicznym na okres jesień — zima 1953/1954 (Dz. P. i T. Nr 23, poz. 236 z 1953 r.).

45.

Nagrody za ujęcie fałszerzy książeczek oszczędnościowych.

Powszechna Kasa Oszczędności w dowód uznania za sumienne spełnianie obowiązków służbowych przy obsłudze obrotu oszczędnościowego, przyznała nagrody pieniężne niżej wymienionym pracownikom urzędów pt. za przyczynienie się do ujęcia fałszerzy książeczek oszczędnościowych:

W urzędzie pt. Cieszyn:	Ob. Ascher Anna	— zł 200
W urzędzie pt. Częstochowa 3:	Ob. Feig Tadeusz	— zł 600
W urzędzie pt. Orzesze:	Ob. Antończyk Ryszard	— zł 100
	Ob. Kowalska Eugenia	— zł 100
W urzędzie pt. Łódź 9:	Ob. Żyk Zygmunt	— zł 100
	Ob. Kin Irena	— zł 150
W urzędzie pt. Łódź 4:	Ob. Tokarska Maria	— zł 150
	Ob. Walczak Stefan	— zł 100
W urzędzie pt. Malbork 2:	Ob. Wrycz Kazimierz	— zł 275
	Ob. Marchewicz Maria	— zł 275
W urzędzie pt. Gdynia 8:	Ob. Cieplińska Helena	— zł 500
	Ob. Starcewska Helena	— zł 350
W urzędzie pt. Gdańsk I — Dworzec:	Ob. Budzisz Anna	— zł 300
W urzędzie pt. Grudziądz 4:	Ob. Żukowski Jan	— zł 300
W urzędzie pt. Gdynia 4:	Ob. Dorosiński Stanisław	— zł 200
W urzędzie pt. Siedlęcin:	Ob. Leśniewicz Antoni	— zł 300
W urzędzie pt. Warszawa 1:	Ob. Rzewuska Wanda	— zł 300
W urzędzie pt. Warszawa 38:	Ob. Dudziak Czesław	— zł 200
W urzędzie pt. Szczecin 4:	Ob. Kołodziejczyk Irena	— zł 150
	Ob. Szustkiewicz Wiktoria	— zł 50
W urzędzie pt. Rabka 1:	Ob. Jarecki Józef	— zł 170
	Ob. Guzik Zofia	— zł 165
	Ob. Mietłówna Cecylia	— zł 165
W urzędzie pt. Kraków 25:	Ob. Grzesik Irena	— zł 150

W urzędzie pt. Wola Uhruska:	Ob. Samosiuk Piotr	— zł 200
W urzędzie pt. Łódź 13:	Ob. Przybysz Teresa	— zł 800
W urzędzie pt. Gracze:	Ob. Nawalski Jan	— zł 250
W urzędzie pt. Warszawa 15:	Ob. Walawko Halina	— zł 300
	Ob. Czajkowska Kazimiera	— zł 200
W urzędzie pt. Warszawa 2:	Ob. Skalski Zdzisław	— zł 300
	Ob. Halecka Eleonora	— zł 200
W urzędzie pt. Nowiny Wielkie:	Ob. Piekarski Antoni	— zł 300
W urzędzie pt. Sokółka:	Ob. Czesanis Józef	— zł 150
	Ob. Radecki Adam	— zł 150

46.

Wykaz zmian (15) w spisie placówek pt.

Do niniejszego Dziennika Poczty i Telekomunikacji dołączony jest wykaz (15) do spisu placówek pt., który w części dotyczącej nowouruchomionych placówek należy pociąć i wkleić w odpowiednie miejsca spisu, zaś pozostałe zmiany wprowadzić w drodze odręcznego wpisania.

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów, Warszawa, Plac Małachowskiego 2.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. Nr I-3000.

Prenumerata: rocznie 42 zł, półrocznie 25 zł 20 gr, kwartalnie 16 zł 80 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy do 2 kartek 90 gr. za każdą następną kartkę 30 gr.

Nakład: 10.000 egz. Format A4. Papier 61×86, druk. VII kl., gramatura 60 g. Arkuszy druku 3/4.

Rękopis otrzymano: 10.II.1954 r. Druk ukończono 22.II.1954 r.

Tłoczono z polecenia Ministra Poczt i Telegrafów w Zakł. Graf. Centr. Zarządu Zaop. Łączności — W-wa, Ludna 4. Zam. 119

5-B-11430